0232 ლიტერატურა და ლინგვისტიკა LITERATURE AND LINGUISTICS

ენობრივი პოლიტიკა და ეკონომიკა

ნატალია რევიშვილი
E-mail: revishvili.natalia@atsu.edu.ge
აკაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

რეფერატი

ნაშრომში გამოკვლეულია ენობრივი პოლიტიკის როლი და მნიშვნელობა სახელმწიფოს განვითარების საქმეში. მოცემული ნაშრომი წარმოადგენს ლიტერატურული მიმოხილვის ანალიზს, რომლის მიზანია ენის როლის შესწავლა ერების განვითარების ხელშეწყობაში. იგი მოიცავს სამეცნიერო ნაშრომების ფართო სპექტრს. ამ მიმოხილვის თანახმად, მიუხედავად იმისა, რომ ენასა და ეკონომიკას შორის ურთიერთზეგავლენის შესახებ მტკიცებულებები შეზღუდულია, შეუძლებელია ენის მნიშვნელობის უარყოფა ქვეყნის ეკონომიკურ განვითარებაში.

საკვანძო სიტყვები: ენობრივი პოლიტიკა, ეკონომიკური განვითარება, სახელმწიფო.

შესავალი

ერთი საერთო ენის ქონა ხელს უწყობს და ამცირებს სხვადასხვა ერის სხვადასხვა მხარეს შორის ვაჭრობის ხარჯებს. ამასთან, იგი ეხმარება ეკონომისტებს, მონაწილეობა მიიღონ და ისარგებლონ გლობალური ეკონომიკით. მეორეს მხრივ, ენობრივი პოლიტიკა, დაგეგმვა და განათლება ეკონომიკური განვითარების ძალიან მნიშვნელოვანი ინსტრუმენტებია. შესაბამისად, ნაშრომის ამ ნაწილში ყურადღება გამახვილებულია ზოგადად, ენას, კონკრეტულად, ინგლისურ ენასა და მის ეკონომიკურ ღირებულებაზე, როგორც განვითარების ***ლინგვა ფრანკაზე*** და იმაზე, თუ როგორ ზრდის ენის/ინგლისური ენის ცოდნა ხარისხიან განათლებასა და ინტერკულტურულ კომპეტენციას და შესაბამისად, ეკონომიკურ წინსვლას. მნიშვნელოვანია, ხაზი გავუსვათ ენის ეკონომიკის მნიშვნელობას, რომელიც გამოჩნდა 1960-იანი წლების შუა პერიოდში და მის როლს ენობრივი პოლიტიკის განსაზღვრასა და მთავრობის მუშაობაში.

მოცემული ნაშრომი წარმოადგენს ლიტერატურული მიმოხილვის ანალიზს, რომლის მიზანია ენის როლის შესწავლა ერების განვითარების ხელშეწყობაში. იგი მოიცავს სამეცნიერო ნაშრომების ფართო სპექტრს. ამ მიმოხილვის თანახმად, მიუხედავად იმისა, რომ ენასა და ეკონომიკას შორის ურთიერთზეგავლენის შესახებ მტკიცებულებები შეზღუდულია, შეუძლებელია ენის მნიშვნელობის უარყოფა ქვეყნის ეკონომიკურ განვითარებაში.

ძირითადი ნაწილი

ენობრივ საკითხებთან დაკავშირებული ეკონომიკის გამოყენება იზრდება. გარდა ამისა, ენასთან, კულტურასთან და ეთნიკურობასთან დაკავშირებული მრავალი განსხვავებული მსოფლიო ტენდენცია, როგორც წესი, გვთავაზობს კონკრეტულ საკითხებს, რომელთა ახსნაც ენის ეკონომიკით შეიძლება. ეს ტენდენციები შემდეგია (Grin 2013 :243-266):

- პირველ რიგში, აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნების, ასევე, დამოუკიდებელი ერების საერთო გეოგრაფიულმა და პოლიტიკურმა რესტრუქტურიზაციამ (ბერლინის კედლის დაცემის შემდეგ, 1989 წელს) გამოიწვია მრავალი განსხვავებული იდენტობის (ადგილობრივად და რეგიონალურად) ხელახლა დადასტურება, რომლებიც დიდი ხნის განმავლობაში იყო შეზღუდული. ეს იდენტობები დაკავშირებულია კონკრეტულ ენებთან (1960 წელი - ენის ეკონომიკის პირველი არსებობა);
- მეორეც, მე-20 საუკუნის შემდეგ, დაიწყო ინტენსიური მიგრაცია. საინტერესოა ისიც, რომ ეს ტენდენციები, ნაკლებად სავარაუდოა, დაკავშირებული იყოს ეკონომიკურ და პოლიტიკურ სტატუსთან. ვფიქრობთ, ის სულ უფრო მეტად დაკავშირებულია კვალიფიციურ პროფესიონალთან. შედეგად, ეს ტენდენციები იწვევს ენობრივი, ეთნიკური და კულტურული მრავალფეროვნების ზრდას, განსაკუთრებით, ურბანულ რაიონებში;
- მესამე, ისეთი საერთაშორისო პოლიტიკური და ეკონომიკური ორგანიზაციების შექმნა, როგორიცაა ევროკავშირი (EU), რომელშიც ენების მრავალფეროვნებაა, ასევე, ენობრივი კონფლიქტის შესაძლებლობა სხვადასხვა ჯგუფებს შორის;
- მეოთხე, გლობალიზაციის მნიშვნელობა და მისი როლი მსოფლიო მასშტაბით საერთაშორისო ვაჭრობის მოცულობის გაზრდასა და ტელეკომუნიკაციისა და მოგზაურობის ღირებულების

შემცირებაში. ეს ორი ინდიკატორი ამცირებს კომუნიკაციის ჩვეულებრივ ღირებულებას სხვადასხვა ენების მომხმარებელ ადამიანებს შორის ამიტომ, აუცილებელია ენობრივი პოლიტიკის არსებობა, რომლის მეშვეობითაც რესურსები სწორად იქნება განაწილებული და ამის მიღწევა შესაძლებელია ენის ეკონომიკის მეშვეობით.

პრაქტიკაში, მაკროეკონომიკური თვალსაზრისით, ბევრი კითხვა ჯერ კიდევ პასუხგაუცემელია. მაგალითად, რამდენად შეუწყო ხელი, ან შეუწყო თუ არა, აშშ-ს ორმოცდაათ შტატში საერთო ენამ ეკონომიკურ გაცვლას, როგორიცაა საქონლის, მომსახურების და წარმოების ფაქტორების (მაგალითად, შრომის) გაცვლა და შესაბამისად, გაზარდა თუ არა მთლიანი შემოსავალი ევროპასთან შედარებით, სადაც მრავალი სხვადასხვა ენაა. ევროპის შემთხვევაში, საქონლისა და ადამიანების მობილობის ხელშეწყობის მიზნით, მრავალი პროცედურა იქნა მიღებული. ეს პროცედურები მოიცავს სატარიფო და არასატარიფო დაბრკოლებების შემცირებას, ევროკავშირის (EU) შექმნას, ევროკავშირის მოქალაქეების მობილობის თავისუფლებას ამ ტერიტორიაზე და ერთიანი ვალუტის მიღებას ვაჭრობის ღირებულების შესამცირებლად (Saraceni 2010 :211). გარდა ამისა, არაფორმალურ საფუძველზე, ევროპა ინგლისურ ენას კომუნიკაციის საერთო ენად *(ლინგვა ფრანკა)* მიიჩნევს. ამიტომ, საინტერესოა, რა დონეზე გაზრდის ინგლისური ენა ევროპის მშპ-ს (მთლიან შიდა პროდუქტს)? რაოდენობრივი პასუხის ცოდნა პირდაპირი, მაგრამ შესაძლებელია. თუმცა, ეს არ უარყოფს ინგლისური ენის როლს საერთაშორისო განვითარების გაძლიერებაში. ეკონომიკური კონკურენტუნარიანობის გაზრდისა და განათლების გაუმჯობესებაში მისი მნიშვნელობის გარდა, ინგლისური ენა, როგორც წესი, დებატების ნაწილია იმ ტექნოლოგიებზე წვდომის როლთან დაკავშირებით, რომლებიც, შეიძლება, ჩაითვალოს ხელშემწყობ ინსტრუმენტად, რომლითაც შესაძლებელია საგანმანათლებლო ცვლილებების და წინსვლის განხორციელება. შედეგად, ის ხელს უწყობს გაეროს ათასწლეულის განვითარების მიზნების (MDG - ეს არის 8 საერთაშორისო მიზანი. 189 ქვეყანამ მიიღო 2000 წელს, რომ 2015 წლისთვის პლანეტის უღარიბესი მოსახლეობის ცხოვრების დონე გაუმჯობესებულიყო). კოგუტისა და ჰარბირის (Kogut&Harbir 1988 :411-432) და ბენიტოსა და გრიპსრუდის (Benito&Gripsrud 1992 :461-476) მიხედვით, პირდაპირი უცხოური ინვესტიციები ხელს უწყობს ფინანსური რესურსებისა და ტექნოლოგიური ინფორმაციის ხელმისაწვდომობას მასპინძელი ქვეყნისთვის და ამით ზრდის ქვეყნის ეკონომიკას. ამ ტიპის აქტივობები გულისხმობს კონკრეტული უცხო ენის შესწავლას, რომლის მეშვეობითაც უცხო მხარეებთან, ხელისუფლებასთან და მომხმარებლებთან კომუნიკაცია მარტივია. სხვა ენებთან შედარებით, ინგლისური კვლავ ფართოდ გავრცელებული ენაა მთელ მსოფლიოში (Coleman 2011 :15-23). შესაბამისად, დადასტურდა, რომ განვითარების ძალისხმევა სამთავრობო და აკადემიური სტრუქტურების განუყოფელი ნაწილი ხდება და დაკავშირებულია ინგლისურენოვან განათლებასთან (Bruthiaux 2002 :65). მრავალმა კვლევამ დაადასტურა ეს, შემდეგი დაკავშირებული ფაქტების მიხედვით: **პირველ რიგში, მშობლიური ენის**, როგორც სწავლების ენად განხილვამ, შეიძლება, გააუმჯობესოს განათლების ხარისხი (Benson 2004&Trudell 2009 :73-79); **მეორეც, ხარისხიან განათლებასა და ეკონომიკურ ზრდას** შორის დადებითი კორელაციაა; მესამე, ინგლისური ენის ცოდნასა და ეკონომიკის ზრდას შორის კორელაციაა (Grin 2001 :17-44).

ნაშრომის ამ ნაწილში ჩვენი მიზანია ინგლისური ენისა და მისი გავლენის შესწავლა ეკონომიკურ განვითარებაზე სამეცნიერო ლიტერატურის მიხედვით და მოიცავს ორ ურთიერთდაკავშირებულ ნაწილს. პირველი ნაწილი ფოკუსირებულია ეკონომიკის ენაზე, როგორც ეკონომიკის დისციპლინაზე და მის მნიშვნელობაზე ენობრივი პოლიტიკის არჩევისთვის, მეორე ნაწილი კი განიხილავს ინგლისური ენის როლს ეკონომიკური განვითარების ხელშეწყობაში ორი ფაქტორის მეშვეობით: ხარისხიანი განათლება და ინტერკულტურული კომპეტენცია. ვცდილობთ გამოვიკვლიოთ, სამეცნიერო ლიტერატურის მიმოხილვის გამოყენებით, თუ როგორ უნდა გადაწყდეს ეფექტურად ეკონომიკისთვის ყველაზე შესაფერისი ენობრივი პოლიტიკა და რას წარმოადგენს ინგლისური ენის ეკონომიკური ღირებულება.

კვლევაში გამოყენებულ იქნა ლიტერატურული მიმოხილვის ანალიზი, რათა შეგვესწავლა ენის/ინგლისური ენის, როგორც ლინგვა ფრანკას გავლენა ეკონომიკაზე. კვლევა მიჰყვება დისკუსიის ლოგიკურ სტრუქტურას, დაწყებული, ლიტერატურის ზოგადი შინაარსიდან (ენისა და ეკონომიკური ცვლადების ურთიერთზემოქმედება) და დამთავრებული, ვიწრო დებატების კონკრეტული პუნქტით (ინგლისური ენის გავლენა-განვითარებაზე (მაკროეკონომიკური პერსპექტივიდან). ეს ანალიზი მოიცავს სხვადასხვა წყაროდან მომდინარე ლიტერატურას წარსულიდან დაწყებული, ბოლო სამეცნიერო კვლევებით დამთავრებული, ასევე, ჩვენთვის საინტერესო კუთხით კრიტიკას.

ენის ეკონომიკის პირველად გამოაჩენა 1960-იანი წლების შუა პერიოდში მოხდა. 1965 წელს, იაკობ მარშაკმა გამოაქვეყნა თავისი სტატია სახელწოდებით *ენის ეკონომიკა* ჟურნალში *ქცევითი მეცნიერება.*

მარშაკის საწყისი იდეები ეხებოდა ენის, როგორც ღირებულების, ხარჯებისა და სარგებლის განხილვას. თუმცა, არსებობს კვლევების სამი თაობა, რომლებიც ამ სფეროს დამწყებად ითვლება. პირველი თაობის ნაშრომი ემპირიული ხასიათის იყო და 1960-იან წლებში გამოჩნდა. მისი წარმოშობა შეიძლება დავუკავშიროთ რასობრივი დისკრიმინაციის ეკონომიკურ ანალიზს, რომელიც დაწერა ბეკერმა (Becker 1957 :91) და მის ანალიტიკურ გამოყენებას ენაზე, რომელიც შემოთავაზებული იყო რეინოლდისა და მარიონის მიერ. შესაბამისად, ის ენას ეთნიკურ მახასიათებელს მიაწერს.

მეორე მნიშვნელობით, მშობლიური ენა გამოიყენება, როგორც იდენტობა, რათა ყველა ადამიანი მის ჯგუფს მიეკუთვნოს. ამრიგად, ამან შეიძლება გავლენა მოახდინოს ამა თუ იმ პირის სოციალურ და ეკონომიკურ სტატუსზე. ეს მახასიათებელი, ან ფუნქცია შეიძლება გამოყენებულ იქნას, ვთქვათ, აშშ-ში თეთრკანიან და შავკანიან ადამიანებს შორის შემოსავლების უთანასწორობის მიზეზის ასახსნელად, ასევე, კანადაში ინგლისურენოვან და ფრანგულად მოლაპარაკე ადამიანებს შორის. რაც შეეხება ეკონომიკურ ანალიზს, ის, შეიძლება, უფრო მეტად, დისკრიმინაციასთან იყოს დაკავშირებული, ვიდრე ენობრივ საკითხებთან.

ამ სფეროს მეორე თაობა, რომელიც 1970-იან და 1980-იან წლებს შორის პერიოდში იყო, ენის ადამიანური კაპიტალის ასპექტებზეა ორიენტირებული. ეს, თავის მხრივ, ხსნის კარს ენის შესახებ სხვადასხვა თვალსაზრისისკენ და განსაკუთრებით, განათლების ეკონომიკასთან კავშირებისკენ. ამ მხრივ, ის აჩვენებს ენობრივ უნარებს, როგორც კაპიტალს, რომლითაც ადამიანებსა და საზოგადოებას შეუძლიათ ინვესტირება და მოგების მიღება. მაგალითად, ემიგრანტების (აშშ-ში ესპანურ ენაზე მოლაპარაკეების) სოციალური და ეკონომიკური მდგომარეობა შეფასდა, როგორც ემპირიული სამუშაო ინგლისური ენის შესწავლის შედეგად მიღებული ღირებულება.

ამ სფეროს მესამე თაობა, რომელიც შემოგვთავაზა ვაილანკურმა (Vaillancourt 1980 :162-178), მიუთითებს იმ ფაქტზე, რომ შრომითი შემოსავალი შეიძლება განისაზღვროს ენობრივი ფუნქციებით. ამიტომ, ამ თაობის მიხედვით, ენები არ განიხილება, როგორც იდენტობის სახეობა ან უნარები, რომლებიც აუცილებელია კომუნიკაციისთვის. პირიქით, ეს არის ენობრივი მახასიათებლების ჯგუფი, რომელსაც შეუძლია გავლენა მოახდინოს ინდივიდების სოციალურ და ეკონომიკურ მდგომარეობაზე (Grin 2003 :17-44).

სამეცნიერო ლიტერატურის მიხედვით, ენების ეკონომიკა რამდენიმე მკვლევარმა განიხილა, როგორებიც არიან: ვაილანკური (Vaillancourt 1983 :170-177), გრინი (Grin 1996 :145; Grin 2003 :167) და გრინი, სფრედო და ვაილანკური. ამ მიმოხილვებმა მნიშვნელოვანი როლი ითამაშა ეკონომიკურ ფაქტორებსა და ენობრივ საკითხებს შორის კავშირის გარკვევაში.

ბოლო დროს, ზოგიერთმა ეკონომისტმა, როგორებიცაა რუბინშტეინი (Rubinstein 2000 :112-131), გლეიზერი და რუბინშტეინი (Glazer&Rubinstein 2004 :1715-1736; Glazer&Rubinstein 2006 :395-410), ლიტერატურაში შეიტანა თამაშების თეორიის მიდგომა (რომელიც, შესაძლოა, ახლოს იყოს სამუელ მარშაკის იდეებთან, ანუ ბავშვებისთვის სიკეთის, პატიოსნების და სიყვარულის სწავლებასთან).

მართალია, სამეცნიერო ლიტერატურა სავსეა ინგლისური ენის გავლენის შესახებ მაგალითებით განვითარებაზე, თუმცა, სხვა ფართოდ გავრცელებული ენები, შეიძლება, მნიშვნელოვანი იყოს ეკონომიკურ მაჩვენებლებში (რეგიონულ, ან თუნდაც, საერთაშორისო დონეზე). მაგალითად, ჩისვიკის და სხვების კვლევამ აჩვენა ესპანური ენის გავლენა ბოლივიაში შემოსავლებზე. აღმოჩნდა, რომ ესპანურად მოლაპარაკე ადამიანები უფრო იღბლიანები არიან, ვიდრე ორენოვანი და ადგილობრივი ენების მქონე ადამიანები. გარდა ამისა, ესპანური ენის გავრცელება მსოფლიო მასშტაბით სხვადასხვა რეგიონში, მაგალითად აშშ-ში, სადაც ესპანური ენა გავრცელებულობის თვალსაზრისით ინგლისურის შემდეგ მოდის და შესაბამისად, XXI საუკუნის შუა პერიოდში მსოფლიოში ერთ-ერთ ყველაზე ძლიერ ესპანურ ერად ითვლება (Lago 2011 :7).

გარდა ამისა, ესპანური ენა მეორე ენის სტატუსს იკავებს ბრაზილიაში (განათლების სისტემაში), ევროპაში (ინგლისურის შემდეგ) და აზიაში (ჩინეთისა და ფილიპინების ჩათვლით). მისი ეკონომიკური ღირებულების თვალსაზრისით, დადასტურდა, რომ ესპანური ენა მნიშვნელოვან როლს ასრულებს კომერციულ ვაჭრობაში მთელ მსოფლიოში. გრავიტაციის მოდელის მიხედვით, კვლევის ნიმუშად 1996-2007 წლებში წარმოდგენილი იქნა 51 ერი (მათ შორის, 11 ესპანურად მოლაპარაკე ქვეყანა). ამ კვლევის შედეგები აჩვენებს, რომ საერთო ენის ქონა გლობალურ ვაჭრობაში გამრავლების კოეფიციენტს ქმნის, რაც საერთო ენის მქონე ერებს შორის ვაჭრობის 190%-ს შეადგენს. გარდა ამისა, ესპანურენოვან ქვეყნებში საერთო ენის ქონამ, შეიძლება, გაზარდოს მათ შორის ორმხრივი ვაჭრობა დაახლოებით 300%-ით (რაც უფრო მეტია, ვიდრე ანგლო-საქსური ქვეყნების ინგლისური ენის შედეგები).

მანდარინის შემთხვევაში, იზრდება ყურადღება მანდარინის ჩინური ენის შესწავლაზე. ამის მიზეზი არის ვარაუდი, რომ მანდარინი გამოყენებული იქნება, როგორც კომუნიკაციის საშუალება იმ კომპანიებში, რომლებიც გეგმავენ ქვეყანასთან კომუნიკაციას. ჩინეთის ეკონომიკური და პოლიტიკური სტატუსის გათვალისწინებით, მანდარინის ჩინურ ენას აქვს შესაძლებლობა, განიხილონ, როგორც გლობალური ენა. გარდა ამისა, არსებობს შესაძლებლობა, მომავალში ინგლისური ენა ჩაანაცვლოს მანდარინის ჩინურმა და „იბრძოლოს“ მისი ეკონომიკური პოზიციისთვის მსოფლიოში (Lazear 1999 :89). ჩინეთის ეკონომიკის პროგნოზით, ის გაიზრდება და 2030 წლისთვის მსოფლიოში პირველ ადგილზე იქნება (თუნდაც, ნომინალური მშპ-ს მაჩვენებლით). მეორეს მხრივ, მანდარინის ჩინური ენა, სავარაუდოდ, მეტ ყურადღებას და მიმზიდველობას მიიპყრობს. მაგალითად, სამხრეთ კორეაში მანდარინის შესწავლის ტენდენციაა. ეს, შეიძლება, გამოწვეული იყოს იმით, რომ კორეულ ბიზნესებს სჭირდებათ მანდარინზე მოლაპარაკებების წარმოება.

სტატისტიკურად, ჩინეთსა და სამხრეთ კორეას შორის განსხვავებულობის მოცულობა ბოლო დროს იზრდება. მაგალითად, 1988, 1997 და 2014 წლებში განსხვავებულობის მოცულობა დაახლოებით 1.7%, 8.4% და 21.3% იყო. ეს მიუთითებს ამ ორ ქვეყანას შორის ვაჭრობის ზრდაზე, რაც, თავის მხრივ, მიანიშნებს მანდარინული ჩინური ენის შესწავლის აუცილებლობას ვაჭრობის გასაძლიერებლად.

სინამდვილეში, საერთო ენის ეფექტის გაუთვალისწინებლობა (გრავიტაციის მოდელის მიხედვით - ქალაქებსა და სოფლებს შორის სავაჭრო, ან მიგრაციული კავშირები), შეიძლება, შეაფასოს ეკონომიკური შერჩევის სავაჭრო გავლენის მიკერძოებული შეფასებით, ისეთ ეკონომიკურ სივრცეში, როგორიცაა ევროკავშირი. ევროკავშირში არსებობს ოფიციალური სტატუსის მქონე ენები, მაგალითად ინგლისური (დიდ ბრიტანეთში, ირლანდიასა და მალტაში), გერმანული (ავსტრია, გერმანია და ლუქსემბურგი), ფრანგული (საფრანგეთი, ბელტაში, ლუქსემბურგი), ჰოლანდიური (ბელგია და ნიდერლანდები), შვედური (შვედეთი და ფინეთი) და ბერძნული (საბერძნეთი და კვიპროსი). ამგვარად, საერთო ენის ქონას შეუძლია ორმხრივი ვაჭრობის გაძლიერება.

ეკონომიკა მნიშვნელოვან როლს თამაშობს ენობრივ პოლიტიკასა და ენობრივ დაგეგმვაში. რეალურად, ამას ორი მიზეზი აქვს. პირველი - ეკონომიკის ხელსაწყოები ენისთვის განსხვავებულ საკითხებში გადაწყვეტილების მიღების პროცესში. შესაძლოა, გაიგოთ, თუ როგორ უნდა გააკეთოთ არჩევანი ეკონომიკურ კურსზე, როგორი შემოსავალი იზრდება, რაც იწვევს მეორე ენის სწავლების აუცილებლობას. ასევე, ისიც, თუ როგორ უნდა მოხდეს ფაქტორების არჩევანი, მაგალითად, საერთაშორისო ვაჭრობის პოლიტიკაზე და სხვებზე (Vaillancourt 2011 :167-178). მეორე - ეკონომიკა ეკონომიკური ენობრივი პოლიტიკის შეფასებაში, შემუშავებაში, გეგმასა და შეფასებაში. გარდა ამისა, ეკონომიკა განასხვავებს სხვადასხვა პოლიტიკის ხარჯებს და სარგებლობის ანალიზის გამოყენებას.

თუმცა, ამ ანალიზის ქვეშ ზემოქმედების ხარჯები და სარგებლობის განაწილება არ იგულისხმება (Holmes 2001 :65-77). გარდა ამისა, არსებობს ეკონომიკური მიდგომა. ენის დამგეგმავები არიან განლაგებულნი მისი შესრულებისა და მათი მიღწევის გზების განსაზღვრაში, რომლებიც მათ მოეთხოვებათ. მაგალითად, ენობრივი პოლიტიკა განსაზღვრავს რესურსების განაწილების წესებს. თუმცა, ეკონომიკური მიდგომა, მაგალითის თეორია, მიზნად ისახავს ამას მიღწევის რაციონალური გზის უზრუნველყოფაში. ამის შემდეგ, გრინმა და ვაილანკურმა (Grin &Vaillancourt 2000) ივარაუდეს, რომელი პოლიტიკის დასამტკიცებლად (მაგალითად, განათლება, ჯანდაცვის, ურბანული დაგეგმარება ან გარემოსდაცვითი პოლიტიკა, ფისკალური პოლიტიკა სახელმწიფო ბიუჯეტი, გადასახადები, გასავალი), ხარჯები შეიძლება დაფინანსდეს სახელმწიფო დაბეგვრის დროს. პული მსჯელობს, რომელ ზოგად გეგმებს ანიჭებს უპირატესობას იმ ენის არჩევისას, რომელსაც აქვს ყველაზე დაბალი ღირებულება და მისი განაწილება უნდა შეესაბამებოდეს თუ არა მრავალენოვან ჯგუფს.

ენობრივი პოლიტიკა და დაგეგმვა მრავალი გამოწვევისა და პრობლემის წინაშე დგას, რაც შესწავლილი და ახსნილია ეკონომიკის სფეროში მრავალი კვლევით. ეს კვლევები მოიცავს სხვადასხვა დაკავშირებულ საკითხებს, როგორიცაა: ენის შესახებ ინფორმაციის გადაცემის მაჩვენებელი (Grin 1995), ენობრივი პოლიტიკის გავლენის შეფასება (Grin & Vaillancourt, 1999) ენობრივი პოლიტიკის ხარჯები და სარგებელი (Vaillancourt 1996; Vaillancourt & Coche 2009).

პულის (Pool 1991) ნაშრომის შემდეგ, მკვლევრებმა დაიწყეს ძალისხმევის კონცენტრირება განაწილების საკითხებზე, მაგალითად ვან პარიჯმა და გრინმა/ვაილანკურმა მნიშვნელოვანია, რომ ნაშრომები იწერება ისეთ საინტერესო საკითხებზე, როგორიცაა ფორმალური ავტორიტეტული ენის არჩევის გადაწყვეტილება მრავალენოვან რეგიონში, მაგალითად, ევროკავშირში (Grin 2003).

ენობრივი პოლიტიკის არჩევის მიზანია ენობრივი გარემოს კორექტირება და, შესაბამისად, კეთილდღეობის განვითარება. საინტერესოა, რომელ გარემოს შეუძლია საკუთარი თავის კორექტირება მთავრობის ჩარევის გარეშე. შედეგი - ეკონომიკური თეორიის დონე, რამაც შეიძლება გამოიწვიოს ე.წ. ბაზრის უკმარისობა, რაც, თავის მხრივ, შეიძლება მოხდეს სხვა მიზეზების გამო. ეს არის:

1. არასაკმარისი ცოდნა, რაც გადაწყვეტილების მიღებას უშლის ხელს. მაგალითად, ზოგიერთი ანალიტიკოსი ამტკიცებს, რომ არაინგლისურენოვან ქვეყნებში სხვადასხვა პარტიებს არ შეუძლიათ გაცნობა, რაც მათ ენობრივ გარემოზე უარყოფითად იმოქმედებს ინგლისურ ენაზე და შესაბამისად, შეიძლება, ვერ შეესაბამებოდეს გარემოს შესანარჩუნებლად;

2. ტრანზაქციის მაღალი ღირებულება. რეალურად, ერთი საერთო ენის მიღებამ, შეიძლება, შეამციროს ტრანზაქციის ღირებულება. მაგალითად, ერთი სოციალური გარემო, ვთქვათ, ევროკავშირი, 23 ენით, შეიძლება კარგად ფუნქციონირებდეს ერთი საერთო ენა, მაგალითად, ესპერანტოს (ხელოვნური საერთაშორისო ენის) გამოყენება, თარგმნა და ინტერპრეტაციის საჭიროება (Pool 1996);

3. არარსებული ბაზრები, მაგალითად, საფრთხის ქვეშ მყოფი ენების ბაზარი აღარ იარსებებს შემდეგი თაობებისთვის მოთხოვნის დასაკმაყოფილებლად. ეს, შეიძლება, იყოს მიზეზი, რომ მომავალი თაობები დააინტერდნენ მრავალფეროვნებით;

4. გარემოსდაცვითი გარემო და იმის დადასტურება, რომ ის არსებობს და ძალაუფლების სხვადასხვა პოზიციებზე მყოფი მოქმედი პირების დიდი მცდელობის შედეგია.

სინამდვილეში, ეკონომიკა სულ უფრო მეტ ყურადღებას აქცევს განათლებას, ვიდრე ენებს ეკონომიკური განვითარების პროცესში. გარდა ამისა, არსებობს რამდენიმე ერი, რომელიც არ იზიარებს იმ რწმენას, რომ ინგლისური აუცილებელია სოციალური და ეკონომიკური განვითარებისთვის. შედეგად, ისინი, ჩვეულებრივ, იღებენ ენობრივ პოლიტიკას, რომელშიც ინგლისური შეიძლება ჩაითვალოს სასწავლო გეგმაში საგნად, ან სკოლებში სწავლების ენად, ან განვითარების ინსტრუმენტად, რომელიც გამოიყენება კერძო სექტორში, როგორიცაა ბიზნესი (Kennedy 2011 :380).

განათლების ასპექტთან დაკავშირებით, აქ აუცილებელია აღინიშნოს, რომ ეკონომიკური განვითარების მიზნით, ენობრივი განათლება ორ რამეში უნდა იყოს ჩართული. პირველ რიგში - კრიტიკულ პედაგოგიკაში (მიზნად ისახავს კრიტიკული აზროვნების განივთარებას), რომელშიც ხუთი მნიშვნელოვანი მახასიათებელი ფიქსირდება: ცვლილებებზე ორიენტირებული, ემპირიული, ავტონომიის მომხრე, თანამშრომლობითი და კომუნიკაციური. მეორეც, უფრო ფართო საგანმანათლებლო ექსპერიმენტისა და ყოველდღიური ცხოვრებისადმი ღია, კრიტიკული და დინამიური მიდგომის ჩართვა. ამის მიუხედავად, ეს მიდგომა, ენის პედაგოგებისა და ენის პოლიტიკის შემქმნელებისთვის, შეიძლება დაექვემდებაროს ინგლისური ენაზე განათლების მიღების შეზღუდვის რისკს (Bruthiaux 2002 :211-224).

რაციონალურად, ერის ეკონომიკური სტრატეგია უნდა ეყრდნობოდეს უცხოური კაპიტალის მოზიდვას და ექსპორტს. ამიტომ, კრიტიკულად მნიშვნელოვანი და აუცილებელი შეიძლება იყოს ენობრივი განათლების პოლიტიკასა და ეკონომიკური სტრატეგიის მოთხოვნებს შორის თავსებადობა. მაგალითად, სინგაპურმა, ირლანდიამ და პუერტო-რიკომ მიიღეს ენის სწავლების რეფორმა, რომელიც ექსპორტზე ორიენტირებული ინდუსტრიალიზაციის ცვლილების შედეგი იყო. მათი ეკონომიკური მსგავსება, როგორც კუნძულების, რომლებსაც ხანგრძლივი კოლონიური ისტორია აქვთ, მოიცავს შემდეგს: პირველ რიგში, მათი ინდუსტრიალიზაცია მიჰყვება ექსპორტის სტრატეგიას, რომელიც ეფუძნება პირდაპირი უცხოური ინვესტიციების მოზიდვას გადასახადების შემცირების გზით. მეორეც, იმპორტის ჩანაცვლებიდან ექსპორტის სტრატეგიაზე გადასვლა. მესამე, ამ ქვეყნებში ინგლისური ენის ცოდნა დაკავშირებულია ხელფასების ზრდასთან, უცხოური კაპიტალის მოზიდვასთან, ეკონომიკურ ზრდასთან. ამის მიუხედავად, ექსპორტზე ორიენტირებული ინდუსტრიალიზაციის მოთხოვნების დაკმაყოფილება ქვეყნების მიხედვით განსხვავდება, მაგალითად, სინგაპურის შემთხვევაში, ეკონომიკურ პოლიტიკასა და ენობრივი განათლების პოლიტიკას შორის თავსებადობის დონე მაღალი იყო, რადგან ქვეყანაში სამი ენიდან ერთ-ერთის, როგორიცაა მანდარინი, ტამილური ან მალაიური, შესწავლასთან ერთად, ინგლისურიც სწავლების ენად იქცა. ირლანდიაში თავსებადობა საშუალოდან მაღალ დონემდე იყო (ინგლისურს თანდათან მიენიჭა პრიორიტეტი გელური - კელტური ენების ჯგუფი, რომელიც გავრჩელებულია შოტლანდიასა და ირლანდიაში - ენის ნაცვლად). პუერტო-რიკოში პოლიტიკის თავსებადობის დონე დაბალი იყო, რადგან მასწავლებელთა პროფკავშირმა უარი თქვა ინგლისური ენის სწავლებაზე. ამ მაგალითებიდან გამომდინარე, აშკარა კავშირია ენობრივი განათლების პოლიტიკასა და ეკონომიკურ განვითარებას შორის. მეორე მხრივ, უცხო ენის შემსწავლელთა კულტურათშორისი კომუნიკაციის უნარების გასაუმჯობესებლად, კულტურათშორისი კომუნიკაცია უნდა იყოს ჩართული

ენობრივი განათლების ნაწილად. სინამდვილეში, ინგლისური განიხილება, როგორც საერთაშორისო კომუნიკაციის საშუალო ინსტრუმენტი ისეთ ადგილებში, როგორიცაა მრავალეროვნული კომპანიები. გარდა ამისა, ჰონას (Honna 2000:9-16) თანახმად, ინგლისური შეიძლება განისაზღვროს, როგორც მრავალეროვნული, მულტიკულტურული ენა. გლობალიზაციის თვალსაზრისით, მულტიკულტურული საზოგადოებები, და თუნდაც, საზოგადოებები, რომლებიც ინარჩუნებენ ერთგვაროვან ეთნიკურ და ეროვნულ იდენტობას, ექვემდებარებიან მრავალფეროვნების აღიარების გამოწვევას შიგნით. მაგალითად, იაპონიის რწმენა, რომ ის ერთგვაროვანია, აუცილებელი ინსტრუმენტი იყო მისი ამჟამინდელი სოციალური სისტემების დასაცავად. ამის მიუხედავად, იაპონიაში ეთნიკური მრავალფეროვნება მიიჩნევა ქვეყნის ძალად, რომელსაც შეუძლია ხელი შეუწყოს ინდივიდების სოციალურ და ეკონომიკურ მოძრაობას. ეს შეიძლება მოხდეს ინგლისური ენის სწავლების გზით, რაც ხელს შეუწყობს გლობალიზაციის ფენომენიდან სარგებლის მიღებას ისე, რომ უცხოელებს საშუალება მიეცეთ, იაპონიაში გადავიდნენ და შესაბამისად, გაძლიერდეს კონტაქტი სხვა კულტურებთან (21-ე საუკუნის იაპონიის მიზნები; პრემიერ-მინისტრის კომისია, 2000).

გარდა ამისა, დანიშნულების ქვეყნის ენის შესწავლა აადვილებს მიგრაციის პროცესს, ამცირებს მიგრაციის ხარჯებს და ზრდის შრომის ბაზარზე ემიგრანტის წარმატების შანსს. უფრო ზუსტად, მსგავსი ენის მქონე ქვეყნებში ემიგრაციის მაჩვენებლის იმპლიციტური (არაპირდაპირი) ზრდა 18.8%-დან 20%-მდე მერყეობს. ამიტომ, ენობრივი სიახლოვე გავლენას ახდენს მიგრაციის მაჩვენებელზე. გარდა ამისა, ფართოდ გავრცელებული ენები (მაგალითად, ინგლისური ენა) მნიშვნელოვან ფაქტორს თამაშობს საერთაშორისო მიგრაციაში.

მეორეს მხრივ, ერთი ქვეყნიდან მეორეში მიგრაციამ შეიძლება გაზარდოს ენებისა და კულტურების მრავალფეროვნება და შესაბამისად, ინოვაცია რეგიონულ დონეზე. ამიტომ, ეს ფაქტორები (ენობრივი განათლება, მიგრაცია და მრავალფეროვნება) ერთმანეთთან დაკავშირებულია. ენობრივი განათლება გავლენას ახდენს მიგრაციაზე და შესაბამისად, კულტურულ და ენობრივ მრავალფეროვნებაზე. ეკონომიკურ განვითარებასთან დაკავშირებით, ემიგრანტი განიხილება, როგორც შუამავალი, რომლის მეშვეობითაც ახალი იდეები და შესაძლებლობები შეიძლება დაეხმაროს ტექნოლოგიური პროგრესის მიღწევას მასპინძელ ქვეყანაში. მიკრო დონეზე, მრავალი კვლევა ადასტურებს იმ ფაქტს, რომ მრავალფეროვნებას დადებითი გავლენა აქვს წარმოების შესაძლებლობებზე, იმ უნარების არსებობისას, რომლებიც ერთმანეთს ავსებს (Lazear 1999 :15-40).

ჰონგი და პეიჯი იკვლევენ ჰეტეროგენულობის (არაერთგვაროვანი) როლს პრობლემების გადაჭრის პროცესის გაუმჯობესებაში და ადგენენ, რომ მცირე შესაძლებლობების მქონე ჰეტეროგენულობას შეუძლია უკეთესად იმუშაოს, ვიდრე მაღალი შესაძლებლობების მქონე ერთგვაროვან ადამიანთა ჯგუფს პრობლემების გადაჭრაში.

აგერი და ბრუკნერი იკვლევენ მასიური ემიგრაციის გავლენას შეერთებულ შტატებში 1870-დან 1920 წლამდე პერიოდში. მათ აღმოაჩინეს, რომ აშშ-ს რაიონების კულტურული ფრაქციალიზაციის მატება ზრდის ერთ სულ მოსახლეზე გამომავალ მაჩვენებელს მაშინ, როდესაც კულტურულ პოლარიზაციას უარყოფითი გავლენა აქვს. ამის მიხედვით, ინგლისურენოვანი ქვეყნების და ინგლისური ენის ცოდნის მაღალი ინდექსის მქონე ქვეყნების გათვალისწინებით, მიგრაციისა და კულტურული მრავალფეროვნების დონე მაღალია და ეს ქვეყნები განიხილება, როგორც ეკონომიკის თვალსაზრისით ძლიერი ქვეყნები, როგორებიც არის: ჩრდილოეთ ამერიკა, კანადა, დიდი ბრიტანეთი, ავსტრალია, სინგაპური, ფინეთი. გარდა ამისა, ამ ტიპის ერებმა შეიმუშავეს პოლიტიკური ჩარჩო, რომლის მეშვეობითაც კულტურული მრავალფეროვნება მხარდაჭერილი და ტოლერანტულია. მაგალითად, 1970-იან წლებში ამ პოლიტიკას იყენებდნენ და ახორციელებდნენ ისეთი ქვეყნები, როგორიცაა: ავსტრალია, კანადა, აშშ, დიდი ბრიტანეთი, შვედეთი და ნიდერლანდები. ეს პოლიტიკა მოიცავს კონკრეტულ ნაბიჯებს ისეთ სფეროებში, როგორიც არის სახელმწიფო მასალები,, განათლება, სამართალი (UNESCO, 2009).

შესაბამისად, როგორც ზემოთ უკვე ავხსენით, ენობრივი პლურალიზმი და მულტილინგვიზმი, როგორც ჩანს, ენობრივი პოლიტიკის მიზნები იყო ძალიან გვიან ფაზაში. ინგლისური ენა ფართოდ არის გავრცელებული მთელ მსოფლიოში. თუმცა, ამ გავრცელებამ გამოიწვია დისკუსია მის სოციალურ, კულტურულ, პოლიტიკურ და ეკონომიკურ გავლენაზე არაინგლისურენოვან ერებზე (Saraceni 2010 :283-325). ფილიპსონი Skutnab-Kangas Tove 2000იკვლევს მიზეზს, რომელიც ინგლისური ენის ფართოდ გავრცელების უკან დგას მსოფლიოში. უფრო გასაგებად რომ ვთქვათ, ლინგვისტური იმპერიალიზმი ეკვივალენტურია სხვა მნიშვნელობებისა, როგორებიც არის: კულტურული იმპერიალიზმი, საგანმანათლებლო და სამეცნიერო იმპერიალიზმი. სხვა მეცნიერები, მაგალითად, აუერბახი და პენიკუკი

ამტკიცებენ, რომ ინგლისური ენის გავრცელება განპირობებულია ფართო პოლიტიკური, სოციალური და ეკონომიკური პროცესით, რაც ეკონომიკურ უთანასწორობას იწვევს.

სკუტნაბ-კანგასი ტოვე ამტკიცებს, რომ ინგლისური ენა წარმოადგენს მთავარ საფრთხეს სხვა ენების განვითარებისა და არსებობისთვის. გარდა ამისა, განათლება და მედია ენის სიკვდილის გამოწვევის პირდაპირი, აშკარა ინსტრუმენტებია. ეს შეიძლება მოხდეს ადგილობრივი ენის ნაცვლად, დომინანტური ენის შესწავლისთვის უპირატესობის მინიჭებით. შესაბამისად, ამან შეიძლება უარყოფითად იმოქმედოს სხვა კულტურების განვითარებაზე და კულტურულ მრავალფეროვნებაზეც (Johnson 2009).

გერინგი, ტაკერი, ლუ და ჰუანგი (Gerring&Thacker&Lu&Huang 2015 :166-188) თვლიან, რომ არსებობს დადებითი კავშირი კულტურულ მრავალფეროვნებასა და შობადობა/სიკვდილიანობის მაჩვენებლებს შორის; რომ ეს უარყოფითად მოქმედებს წიგნიერებაზე, ზრდა-განვითარებაზე.

ალესინა და ლაფერარა (Alesina&LaFerrara 2005 :762-800) იკვლევენ ეთნიკური და ენობრივი მრავალფეროვნების გავლენას (გრინბერგის ინდიკატორის გამოყენებით - ეთნოლინგვისტური მრავალფეროვნების მათემატიკური საზომი, რომელიც აჩვენებს იმის ალბათობას, რომ საზოგადოებიდან შემთხვევით შერჩეული ორი ადამიანი მიეკუთვნება სხვადასხვა ენობრივ და ეთნიკურ ჯგუფს) ეკონომიკურ განვითარებაზე (მშპ). ისინი აღმოაჩენენ, რომ არსებობს უარყოფითი კავშირი ამ ორ ცვლადს შორის და ამტკიცებენ, რომ მრავალფეროვნება იწვევს სოციალურ კონფლიქტს, ნდობის შემცირებას, ნდობა კი აუცილებელია ეკონომიკური და პოლიტიკური სტაბილურობისთვის.

განათლებასთან დაკავშირებით, გლევვე და სხვები (Glewwe et al. 2009 :112-135) აღმოაჩენენ, რომ კენიის სკოლებში ინგლისური ენის წიგნების გამოყენება უსარგებლო იყო. სტუდენტების უმეტესობისთვის მათი გაგება ადვილი არ არის. უფრო მეტიც, მხოლოდ მდიდარ და წარმატებულ სტუდენტებს შეუძლიათ გარკვეული სარგებლის მიღება ამ წიგნების გამოყენებით. ბრუტიო (Bruthiaux 2002) ამტკიცებს, რომ ინგლისურენოვან განათლებაზე ფოკუსირებამ შეიძლება გამოიწვიოს შემოსავლების სხვაობის ზრდა განვითარებად ეკონომიკებში. ამიტომ, მდიდარ ადამიანებს ენის შესწავლით მხოლოდ უფრო მეტი სარგებელი შეუძლიათ მიიღონ, ვიდრე ღარიბ ადამიანებს.

ენების როლის შესახებ დებატები განვითარების პროცესში დიდი ხანია იწვევს მრავალი მკვლევრის ცნობისმოყვარეობას. თუმცა, მკვლევართა კვლევები კვლავ კითხვის ნიშნის ქვეშაა და ვერ ახერხებს ამ დებატების დასრულებას (Nettle 2000 :335-348). გარდა ამისა, გაურკვევლობის ზრდა გამოწვეულია ლიტერატურით, რომელშიც გამოყენებულია სხვადასხვა მნიშვნელობის მქონე მრავალი ტერმინი, როგორიცაა, მაგალითად, ფრაგმენტაციის ცნების გამოყენება (რაც უარყოფით შედეგებზე მიუთითებს) და მულტილინგვიზმის ცნების გამოყენება (რაც დადებით შედეგებს იძლევა) (Arcand&Grin 2012). თუმცა, არკანდისა და გრინის (Arcand&Grin 2012) მიერ ჩატარებული კვლევის თანახმად, მაღალი ეთნოლინგვისტური მრავალფეროვნება იწვევს ერთ სულ მოსახლეზე მაღალ შემოსავალს და ამიტომ გონივრულია ტერმინ *ფრაგმენტაციის* შეცვლა *მულტილინგვიზმით,* როგორც დადებითი ინდიკატორით.

ეკონომიკურ ზრდასთან დაკავშირებით აღმოჩნდა, რომ მიმართება ინგლისური ენის ცოდნასა და ეკონომიკურ ზრდას შორის დადებითია როგორც აზიის, ისე ევროპული ქვეყნების შემთხვევაში. თუმცა, ლათინურ და აფრიკულ ერების შემთხვევაში, მტკიცებულებები არც ისე სანდოა (Lee 2012 :5-20).

სამეცნიერო ლიტერატურის მიხედვით, ინგლისური ენისა და მისი როლის შესახებ განსახილველად სივრცე კვლავ ღიაა. მიუხედავად იმისა, რომ ზოგიერთი მეცნიერი ამტკიცებს ინგლისური ენის ეკონომიკურ ღირებულებას, სხვები აკრიტიკებენ მას. ეს, თავის მხრივ, ზრდის ამასთან დაკავშირებით ბუნდოვანებას. გარდა ამისა, არ არის პირდაპირი და ნათელი, თუ როგორ შეუძლია ინგლისურს გავლენა მოახდინოს ეკონომიკურ ცვლადებზე, როგორიცაა მშპ ერთ სულ მოსახლეზე. ამიტომ, მტკიცებულებები ჯერ კიდევ მცირეა. თუმცა, ინგლისური ენა შეიძლება სასარგებლო იყოს განვითარების მრავალ სხვადასხვა სფეროში. როგორც ევრომონიტორი (გლობალური, დამოუკიდებელი ორგანიზაცია, რომელიც ატარებს ბაზრის კვლევებს) იტყობინება, ბოლო დროს ბევრი განვითარებადი ეკონომიკა იწყებს ინგლისური ენის ღირებულების გაცნობიერებას, როგორც აუცილებელ ინსტრუმენტს ეკონომიკური ზრდისთვის და სიღარიბესთან საბრძოლველად (Pinon-Haydon 2010).

ინვესტიციის კონცეფციის თანახმად, ინდივიდები ინვესტირებას ახორციელებენ მეორე ენაზე ფინანსურად და ინტელექტუალურად იმ რწმენით, რომ ისინი გააფართოვებენ მათი რესურსების დიაპაზონს, რაც, თავის მხრივ, გაზრდის მათი კულტურული კაპიტალის ღირებულებას. ამ ინვესტიციის დაბრუნება მათ მისცემს წვდომას იმ რესურსებზე, რომელთა მიღწევაც ვერ ხერხდება. სწორედ ამიტომ,

ბევრი ერი ინვესტირებას ახდენს ინგლისური ენის განათლებაში, რათა გაზარდოს მათი ჩართულობა მსოფლიო ეკონომიკასა და გლობალიზაციაში (Ramaswamy 1997).

კულტურული კომპეტენციის თვალსაზრისით, ინგლისური ხელს უწყობს კულტურათაშორისი კომუნიკაციის გაძლიერებას. როგორც სამეცნიერო ლიტერატურაშია აღნიშნული, კულტურული მრავალფეროვნება ეკონომიკური ზრდის მიღწევის ერთ-ერთი მიზეზია. სხვა კვლევები აკრიტიკებენ ინგლისურ ენას და აღწერენ მას, როგორც ენების „მკვლელს“ და კულტურული მრავალფეროვნებისთვის საზიანოს.

ლის კვლევის თანახმად, ინგლისური ენის ცოდნა დადებითად მოქმედებს ერების ეკონომიკურ ზრდაზე. თუმცა, ის ვერ აღწევს მკაფიო მტკიცებულებებს ლათინური და აფრიკული ერების შემთხვევაში. ამის გამართლება განპირობებულია ინგლისური ენის განვითარებაზე გავლენის არასაკმარისი გაგებით. ამიტომ, გადაწყვეტილების მიმღებებმა და ეკონომისტებმა უნდა შეიმუშაონ ყველაზე ოპტიმალური პოლიტიკა და ინსტიტუტები, სტაბილურობისა და დარწმუნებულობის გარდა, რომელთა მეშვეობითაც ცოდნა ხელმისაწვდომი იქნება (Lee 2012 :5-20).

დასკვნა

როგორც ჩვენს მიერ მოძიებული და გაანალიზებული სამეცნიერო ლიტერატურიდან ირკვევა, ენის ეკონომიკა მნიშვნელოვან როლს ასრულებს ეკონომიკის დისციპლინაში ენობრივი გარემოს დასაცავად აუცილებელი პოლიტიკის ჩამოყალიბებაში. რაც შეეხება ინგლისურ ენას, ის ეხმარება და ხელს უწყობს ინვესტირების ისე განხორციელებას, რომ ზიანი არ მიადგეს კულტურულ იდენტობას და ენობრივ უმცირესობებს თითოეულ კონკრეტულ ეკონომიკაში.

ლიტერატურა

1. Grin F., Sfreddo C. & Vaillancourt F. (2011) The Economics of the Multilingual Workforce, Routledge.
2. Grin F., Vaillancourt F. (2000) . On the Financing of language Policies and Distributive Justice. In R. Phillipson (ed.) Rights to Language. Equity, Power, and Education (pp.102–10). New York: Lawrence Erlbaum.
3. Grin F., Vaillancourt F. (2015). The Economics of Language Policy: an introduction to evaluation work // Research methods in language policy and planning: a practical guide / Eds. F.M. Hult, J.D. Cassels. – Chichester, UK: Wiley-Blackwell, P. 118–129.
4. Saraceni M. (2010). The Relocation of English: Shifting Paradigms in a Global Era. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
5. Kogut B., Harbir, S. (1988). The Effect of National Culture on the Choice of Eentry Mode. Journal of International Business Studies. 19(3), 411-432.
6. Benito G. R., Gripsrud G. (1992). The Expansion of Foreign Direct Investments: Discrete rational location choices or a cultural learning process? Journal of International Business Studies. 23(3), 461-476.
7. Benson C. (2004). The Importance of Mother Tongue-based schooling for Educational Quality. Background paper prepared for the ‘Education for All’ Global Monitoring Report 2005, The Quality Imperative, UNESCO.
8. Colema H. (2011). The English Language in Development. MEXTESOL Journal 35(1).
9. Becker G. (1957) The Economics of Discrimination. Chicago: Chicago University Press.
10. Vaillancourt F. (1980) Difference in Earnings by Language Groups in Quebec, 1970. An Economic Analysis. Québec: Centre international de recherche sur le bilinguisme (publication B-90).
11. Vaillancourt F. (1983). The Economics of Language and Language Planning, Language Problems and Language Planning, 7: 162-178.
12. Vaillancourt F. (1996). Economic Costs and Benefits of the Official Languages: Some Observations, in Official Languages and the Economy, Ottawa: Canadian Heritage.
13. Rubinstein A. (2000). Economics and Language: Five Essays, Cambridge University Press.
14. Holmes J. (2001). An introduction to sociolinguistics. Harlow: Pearson Education. ICG. 2011. Georgia: The Javakheti Region's Integration Challenges. Europe Briefing 63. Tbilisi, Yerevan and Brussels: International Crisis
15. Glazer J. & Rubinstein A. (2004), On Optimal Rules of Persuasion, Econometrica, 72: 1715–1736.

Language Policy and the Economy

Natalia Revishvili

Abstract

This paper examines the role and significance of language policy in the development of the state. The study presents an analysis of existing literature aimed at exploring the role of language in fostering national development. It encompasses a broad range of scholarly works. The review indicates that, although evidence regarding the mutual influence between language and the economy is limited, the importance of language in a country's economic development cannot be denied.

Keywords: Language policy, economic development, state.